

ವಿಂಡಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳು

ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ, ಬಿ. ಎಸ್.*

*ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಫೆಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು. ಬ್ಯಾಡ್‌ಗಿ ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆ.

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ವಿಂಡಕಾವ್ಯಗಳು ಕೆಲವು ಸನ್ವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಗುಂಟಾದ ರಸಮಯ ಅನುಭವವನ್ನೋ ಅಥವಾ ಆಗ ಕವಿಯಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದು ಭಾವಗಳನ್ನೋ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವ, ಲಿರಿಕ್ ಪ್ರೋಯರ್ ಎಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯರೂಪಗಳೇ ಆಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಸಾಫ್ತ್ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾವಗೀತಾತ್ಮಕ ವಿಂಡಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಎರಡು ಬಗೆಗಳಿವೆ. ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಭಾವಗೀತಾಗಳನ್ನು ಖಗ್ಗೇದ, ರಾಮಾಯಣ, ಭಾರತ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲೂ ಅನಂತರ ಕಾಲದ ಭಗವತ್ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರಧಾನವಾದುವು ಮುಕ್ತಕಗಳಾಗಿಯೂ ಸರ್ಗಾಂತ್ರಕೆ ವಿದ್ಯಾಕಾವ್ಯಗಳಾಗಿಯೂ ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವಿಂಡಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯವರದಗಳು (Keywords) ವಿಂಡಕಾವ್ಯ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ, ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ, ಮಹಾಕಾವ್ಯ, ಆಶಾಕೀರಣ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಾಗ ಭಾಷೆ, ಧರ್ಮ, ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕಣ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಮಡುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕನಾರ್ಕಿಕದ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಹತ್ವದೊಣಿವಾದ ಅಂಶಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಜನರ ಬದುಕಿನ ರೀತಿ, ನಡೆ ನುಡಿಗಳು, ಆಚಾರ ವಿಚಾರ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಆಚರಣೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆ, ಜೀವನಕಲೆ ಹಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ನಡೆದುಬಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ಚರಿತ್ರೆ ತೀಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳು ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಸೃಜನಶೀಲ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ನೆಲೆ ಕೂಡ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಾಫ್ತ್ವಾಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ವಿಂಡಕಾವ್ಯ, ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಚರಿತ್ರೆ ಕಾವ್ಯ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಕವಿ ತನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಚರಿತ್ರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದಿಸುತ್ತಾ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದ ತವಕ ತಲ್ಲಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬರಹದ

Please cite this article as: ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ, ಬಿ. ಎಸ್. (2023). ವಿಂಡಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳು. ಪ್ರತಿಷಂಧ: ಮಲ್ಲಿಕಿಷ್ಟಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರಿಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಐಎಂಆರ್‌ಡಿ, 5(1). ಪು.ಸಂ. 1-6.

ತಾಷ್ಟಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ರೂಪಗೊಳ್ಳಲುವುದೇ ನಿನ್ನ ಇಂದು ಮತ್ತು ನಾಳೆಗಳ ಅನುಸಂಧಾನದ ಮೂಲಕ. ಕವಿ ಯಾವ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬರೆದರೂ ಕಾವ್ಯ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬೇರುಗಳು ಜರಿತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಟಿಸಿಲುಗಳು ನಾಳೆಗಳ ಕನಸನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊಸ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ವಿರಳ. ಆದರೂ ನಂಜುಂಡ ಕವಿಯ ಕುಮಾರರಾಮ ಜರಿತೆಯಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡು ಬ್ರಿಟೀಷರ ವಿರುದ್ಧ ತಿರುಗಿಬಿದ್ದ ಚೆನ್ನಮ್ಮೆ ರಾಯಣ್ಣ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳು ಸ್ಥಳ, ಕುಲ, ಗುರು, ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪುರುಷರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನಕ್ಕೆ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಆರಂಭಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡವು ಅದೊಂದು ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಾವ್ಯ, ಲಿಂಡಕಾವ್ಯ, ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು ರಚನೆಗೊಂಡಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕಾವ್ಯನಾಯಕರಾಗಿದ್ದು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯ, ಸಮಾಜ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಿವೆ.

ದಲಿತ ಬಂಡಾಯ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಅನೇಕ ಕವಿಗಳ ಖಂಡಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಆಧುನಿಕ ಆಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೆ.ಬಿ.ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರ ಬಕಾಲ, ದಕ್ಕಿಕಥಾ ದೇವಿಕಾವ್ಯ, ಅನಾತ್ಮಿ ಗಳಿಬಾನಿ ಖಂಡಕಾವ್ಯಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಬಕಾಲನನ್ನು ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸುವಾಗ ಬುದ್ಧ ಬದುಕನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವರು. ಬುದ್ಧ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೊರಟದ್ದು ಜರಿತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಫಟನೆಯಾಗಿದೆ.

**“ಸುಷ್ಟಿಗಾಯಕ ಸುಜ್ಞ ಇಕ್ಕೆಂದ ಏರ
 ‘ಸಾಖ್ಯ’ ವಂಶ ನಿರ್ವಂಶ
 ರಾಜ್ಯ, ಕೋಶ, ಕುದುರೆ, ಕಾಲಾಜು
 ಕಾಲಕಸವಾಯ್ತು ಚಿನ್ನದ ಗೋಪರ
 ಬಂಡ ಬಂಡೆಗಳು ಸಿದಿದವು ಅಲ್ಲಿ
 ಕಲ್ಲು ಕುಟಿಗನ ಕೈಲಿ–ಮರಳ ಕಣಾಗಳೇ ಆಗಿ”**

ಗತ ಜರಿತೆಯ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದು ಎನ್ನುವ ಕವಿಗೆ ‘ಸಾಂಖ್ಯ’ವಂಶ, ಕುದುರೆ, ಕಾಲಾಜು ನಾಶವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಸವಾದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಷಾದವಿದೆ. ರಾಜ್ಯ, ಕೋಶ, ಚಿನ್ನದ ಗೋಪರ, ಬುದ್ಧನ ಅರಮನೆ ಎಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವದ್ವಯವಿದೆ. ಬುದ್ಧನಿಂದಾಗಿ ಜಡಜಗತ್ತು ಜೈತನ್ಯಮಯವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಜಗತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ‘ಬಂಡೆಗಳು ಸಿದಿದವು’ ಎಂಬ ಆಸ್ಮೋಷಕ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಪಡಿಮೂಡಿಸುವರು. ಬುದ್ಧನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಿಲುಕಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಆಲದ ಮರದಂತೆ ವಿಶಾಲ ನೇರಳು ನೀಡಿದರು ಎಂಬ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕವಿತೆಯ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕರಣವನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಹಂಬಲ ಹೊಂದಿದ್ದ ಬಸವಣ್ಣ. ಬುದ್ಧನಂತೆ ತಳಸಮುದಾಯಗಳ ಆಶಾಕ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

“ಜಗದಗಲ ಮುಗಿಲಗಲ ಮಗೆಯಗಲ

**ನಿಷ್ಟಗಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
ತಂದೆ ಹರಳಯ್ಯನವರ ತೋಡೆ ತೋಗಲು
ಚಮ್ಮಾಪುಗೆ ನಿಮಗೆ”**

ಬಸವಣ್ಣ ಜಾತಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೌಢ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋಡೆಯ ಹಾಕಲು ಪಣತೋಟ್ಟು, ಜಾತಿ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮೂಡಿಸಲು ಅಂತರ್ಜಾತಿ ವಿವಾಹದಂತಹ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ನಿಲುವು ತಾഴೆದ್ದನು. ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಮಾಡಿಗ ಸಮುದಾಯದ ಹರಳಯ್ಯ ದಂಪತೀಗಳು ತೋಡೆಯ ಚಮ್ಮಾಪುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಮಹತ್ವದ ಫಟನೆಯಾಗಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ದಲಿತ ಶರಣರು ಬಸವಣ್ಣನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿರುವುದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ದಕ್ಕಿಕಥಾ ದೇವಿ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಇಣುಕುತ್ತವೆ. ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು, ಮಣ್ಣನ್ನು ಮೊನದಲ್ಲೇ ಜಯಿಸಿದ ಬುದ್ಧಪ್ರಜ್ಞ ಸಮಕಾಲೀನ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕ ಎನ್ನುವ ಆಶಯವನ್ನು ಖಂಡಕಾವ್ಯ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ದಕ್ಕಿಯ್ಯ ತನ್ನರದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಭೂಜದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಗಾಂಧಿಜಿಯ ವೃತ್ತಿತ್ವ, ಸರಳ ಬದುಕು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ಕೊಂಡ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ದೇಶದ ಹಿತಚಿಂತನೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣತ್ವಾಗ ಮಾಡಿದ ಗಾಂಧಿಜಿ ಬಗ್ಗೆ ದಕ್ಕಿಯ್ಯ ಮತ್ತು ಕವಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನೋವು ವಿಷಾದವಿದೆ. ಅನಂತರ ಬಸವಣ್ಣನ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಂದೋಲನದ ಉದ್ದೇಶ, ಹರಳಯ್ಯನ ಮಗ, ಮದುವರಸಯ್ಯನ ಮಗಳಿಗೆ ಅಂತರ್ಜಾತಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಆಂದೋಲನ ಅಂತ್ಯಕಂಡ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಬಲಿದಾನದ ಫಲವಾಗಿ ಸಮಾನತೆಯ ಬೆಳಕನ್ನು ನಾಡು ಕಂಡಿರುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅಕ್ಷರ ವಂಚಿತ ದಕ್ಕಿಯ್ಯನಲ್ಲೂ ಬದುಕಿನ ಅದಮ್ಮಾವಾದ ಆಶಾಭಾವನೆ ಇದೆ. ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜರಿತೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಿಜ್ಞಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂಬೇಷ್ಟರ್ ಅವರ ಸಮಾನತೆಯ ತತ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಗಾಂಧಿಜಿ ಮತ್ತು ಬಸವಣ್ಣ ಮರಳಿ ಬಂದರೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಾಂಧಿಜಿ ಕೈಗಿಟ್ಟು ಬಸವಣ್ಣನ ಕುದುರೆಯೇರಿ ಅಂಬೇಷ್ಟರರ ಹಾಗೆ ದೇಶ ನೋಡುವ ಕೋಶ ಓದುವ ಮಹದಾಸೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬುದ್ಧನ ಜೀವಪರ ಕಾಳಿ, ಬಸವಣ್ಣನ ಬಂಧುತ್ವ, ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಅಹಿಂಸಾ ತತ್ತ್ವ, ಅಂಬೇಷ್ಟರ್ ಅವರ ಸಮಾನತೆಯ ತತ್ವದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ದಕ್ಕಿಯ್ಯನ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಬುದ್ಧ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಬೇಡವೆಂದು ಮಾನವಶ್ರದ್ಧ ಸಂದೇಶ ಸಾರಿದವನು. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಭೀಕರ ಫಟನೆಗಳಿಗೆ ಜಗತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಹಿಡಿತ ಹೊಂದಿರುವ ಜಾಗತಿಕರಣ ತನ್ನ ಕಬಂಧ ಬಾಹುವನ್ನು ಮಾರ್ವದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಚಾಚಿದೆ. ಪೌರಾಣಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಜಾಗತಿಕರಣದ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿದ್ದು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರೇಮೋಚಿಯಿಂದ ಯುದ್ಧಗಳು

ನಡೆಯತ್ತಿವೆ. ಶೀಮಂತರು ಮತ್ತಪ್ಪ ಶೀಮಂತರಾಗಿ ಹಸಿವು ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದಿಂದ ಇಧಿಯೋಪಿಯಾದಲ್ಲಾದ ಹಸಿವಿನ ದಾರುಣತೆಯನ್ನು ನನೆದು ಕವಿ ದುಃಖಿಸುವರು. ಹಸಿವಿನ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವರು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿವು, ಬಡತನ, ಜಾತಿಯ ಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆದಿರುವ ಕಾರಣ ಜಾಗತಿಕ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಬುಧನ ಕಾರ್ಯ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಈ ಕಾವ್ಯಗಳು ವೈಕ್ಯಾಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ವೇಗಳ್ಳಿ ಗಣೇಶ್ ಅವರ ‘ದೇವಸ್ಥಾನ’ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವೈಭವದ ವಸ್ತುವಿಟ್ಟುಹೊಂಡು ರಚನೆಯಾದ ವಿಂಡಕಾವ್ಯ. ವೈಭವಯುತವಾಗಿ ಆಳ್ಳಿಕೆ ಮಾಡಿದ ವಿಜಯನಗರದಲ್ಲಿ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿವೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂರಭದಲ್ಲಿ ಅದು ತಲುಪಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತಾ ಗತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಉಳಿಯುವಿಕೆಗಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕಲ್ಪದ ಕಡೆ ವಿಂಡಕಾವ್ಯ ಗಮನ ಸೇಳಿಯುವುದು.

“ಪಾಣಬಿಧ್ ಜೋಡೆ ಜೋತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಿಪರಂಜರದ ರಂಗೋಲಿ
 ಎಧ್ ಬೀಂಬವರಿಲ್ಲ ಗಂಟೆಜಾಗಟೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲ
 ಏರು ಕಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ ಜೋಳ ಮೋದಲೇ ಜಾಗುವದಿಲ್ಲ
 ಬಿಕೋ ಎನ್ನತ್ತಿದೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಗವರ್ಫಂಗವಾಗಿ”

ಚರಿತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಪೆಯ ವೈಭವ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ದಾಖಿಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲಫೋಟದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ಯೆಯ ಕುರುಹುಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದು ಮೂಕವೇದನೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ರಾಜಗುರುವು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ನ್ಯಾಯದೇವಿಯ ಕಗ್ಗೋಲೇಯಾಗಿದೆ. ವಂದಿಮಾಗದರ ಸತ್ಯರಿಸುವ, ನೀತಿವಂತರ ಸದ್ದಾಗಿಸಿದ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ತಲೆದಂಡವಾಗಿದೆ. ರಾಜನರ್ತಕಿಯರು ಕಲ್ಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ರಣವೀರರು ಕನಸಿನಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಗಾಯಗೊಂಡ ಶಿಲ್ಪಶಿವ ಸಮುಚ್ಚಯಗಳು ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಬಿಡ್ಡಿವೆ. ಆದಿಮರು ರಚಿಸಿದ ಗುಪ್ತ ಜಿತ್ತಗಳು ಕುರುಪಗೊಂಡಿವೆ. ಶಂಖಿ, ಜಾಗಟೆ, ಡಮರು ಕಹಳೆ ಜ್ಯೇಶಾರ ಬಲಿಮಾಜೆಯ ಮಾರಣ ಹೋಮಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟಿ ಹೇಳಿ ಇಂತಹ ನೂರಾರು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ವಿಂಡಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿದೆ.

ಎಂ.ಎಸ್.ಶೇಶುರ್ ಅವರ ಧೂರ್ಜ್ಞಗೊಂದು ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಧಿಮಿಕವೂ.....ಕೇರಿಗೊಂದು ಕೂಲಿಮತವೂ..... ಘಟನಾಧಾರಿತ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಕಾವ್ಯ ರೂಪಗೊಂಡಿದೆ. ಶ್ರೀಕಂಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಹೋರಾಟಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಧೂರ್ಜ್ಞಯ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಪಟ್ಟೆಲರು ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ, ರುದ್ರಯನವರು ಅಂಬೇಜ್ಞರವರ ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟ, ಬದುಕಿನ ಸಂಘರ್ಷದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ದಮನಿತರು, ಅಸ್ವಶ್ರಯ, ಮಹಿಳೆಯರು ಶ್ರೀಕಂದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಬಾರದೆಂಬ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಟ್ಟೆಲರಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು. “ಮಾರಾಟು ನಾಲ್ಕಡಿಯವರ, ಚಂದದಾಸ್ತೋ ನೋಡಿ, ಕರುಳುಗಳ ದೂರಕೆ ಎರಡು ತೊಟ್ಟು ಕಣ್ಣೀರಾಕಿ”

ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯಾದ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಹಲವು ದಲಿತ ಸಮುದಾಯಗಳು ಬೆಳಕು ಕಂಡವು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಪ್ರೇರಕರಾದರು. ಇಂತಹ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಶೋಷಿತರ ಬಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಟೇಲರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವ ಅರಿವಾಯಿತು. ಶಾಲೆ ಮುಚ್ಚಿಸುವ ಹತವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರು.

“ರಾಜ್ಯದಕ್ಷರವ ಕಲಿಸುತ್ತ, ಉಂಗಲದ

ಅರಳಿಮರ ಸುಯ್ಯ ತೋರಿಸಿ, ತೋರಿಸಿದರು

ಬೋಧಿಯ ಬೆಳಕ, ಧೂರ್ತಳ್ಳ ಕೇರಿಮುಕ್ಕಳಿಗೆ”

ಹುಂಟು ಮೇಷ್ಯರು ಹೊಲಗೇರಿಯ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಹಾಸ್ಪಿಲ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕಲಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಕೇರಿಯ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನದ ಶಿಸ್ತ, ಕಾಗುಣಿತ, ಲೆಕ್ಕ, ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಮಣಿಮೆಯ ಚಂದಿರನ ಮಾಜಿಮಾಡಿಸಿ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಜೀವಂತ ಕಪ್ಪು ಲೋಕಕೆ ರನ್ನದ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತ ಅರಳಿಮರ ತೋರಿಸಿ ಧೂರ್ತಳ್ಳಿಯ ಕೇರಿ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೋಧಿಯ ಬೆಳಕನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿನು. ಸಿದ್ದಾರ್ಥನಾಗಿದ್ದವನು ಬುದ್ಧನಾದುದು ಬೋಧಿವೃಕ್ಷದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಮೂಲಕ ಅಕ್ಷರ ವಂಚಿತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಈ ಖಂಡಕಾವ್ಯ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

ರವಿಕುಮಾರ್ ನೀವ ಅವರ ‘ಜಲಜಂಬೂ ಕನ್ಸೆ’ ಸಮುದಾಯದ ಕಥನವುಳ್ಳ ಖಂಡಕಾವ್ಯ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಗ ಕುಲ ತೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೂ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಹಲವ ತಡೆಗೊಳಿಸಿದೆ ಒಡೆದು ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕುಲತೇಜ ಕುರಂಗರಾಜ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲಾಗಿರುವ ರಾಜನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

“ತೋಗಲೇ ತೋಲೆ ಬಾಗಿಲು

ತೋಗಲ ನಾಣ್ಯವ ಜಗಕ ಹರಡಿದ

ತೋಗಲ ಪುಲದ ತೋಗಲ ರಾಜ ಕುರಂಗರಾಯ”

ಚರಿತ್ರೆಯ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಮರಯಾಗಿದ್ದ ಕುರಂಗರಾಯ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ದಾಖಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ದಲಿತರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕುರಂಗರಾಜ ತೋಗಲ ಒಕ್ಕಲು, ಆತ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ತೋಗಲ ನಾಣ್ಯವು ಕನಾಂಟಿಕದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲಾಗಿದೆ. ಮಾಡಿಗ ಸಮುದಾಯವು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಾಗ ಮೂಡಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬೇರೊಂದು ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹೇಳೋ. ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ ಅವರ ‘ಜಾಲಿಮರದ ಜೋಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ’ ಖಂಡಕಾವ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖಿವನ್ನು ವರ್ತಮಾನದ ಸನ್ಮಾನಿತಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅನೇಕ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹರಳಯ್ಯ ದಂಪತಿಗಳು ಚರ್ಮವನ್ನು ಗಲ್ಲಿಬಾನಿಯಲ್ಲಿ ಹದ ಮಾಡಿದಂತೆ ಸಂಪಟ-5, ಏಂಜೆ ಸಂಚಿಕೆ-1, ಸರ್ಪೇಂಬರ್-ಅಕ್ಷ್ಯೋಬರ್, 2023 ISSN: 2582-2284, ಪು.ಸಂ.1-6.

ಬದುಕನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವರು. ತಮ್ಮ ತೊಡೆಯ ಚರ್ಮದಿಂದ ಚಪ್ಪಲಿ ಮಾಡಿ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ತೊಡಿಸುವರು. ಅಂಥ ನಿಷೇಯಿಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೂ ಹರಳಯ್ಯ ದಂಪತಿಗಳು ಯಾರೂ ಮುಟ್ಟಿದ ‘ಮಸಣದ ಹೂವು’ಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯ, ಹರಳಯ್ಯ ಮಾದರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅದಮ್ಮೆ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗದ ಪ್ರತೀಕಗಳಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯ ಅಪ್ರತಿಮ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಗುಪ್ತಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಂಡಲು ಶಿವನು ಜೋಳರಾಜನ ಸ್ವೇಚ್ಛವನ್ನು ಹೀಗೆರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವನ್ನು ಮಹುಕಿದ ಜೋಳರಾಜ ಚೆನ್ನಯ್ಯನಂತಹ ನಿಜಭಕ್ತನಿರುವುದು ದೊಡ್ಡಸಂಗತಿ ಎಂದು ಗರ್ವಪಡುತ್ತಾನೆ. ಜೋಳರಾಜ ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಧಾವಿಸುವುದು ಅಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಜೋಳರಾಜನನ್ನು ಕಂಡ ಚೆನ್ನಯ್ಯ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆತಂಕಕ್ಕೊಳಗಾದ ಚೆನ್ನಯ್ಯನಿಗೆ ‘ದೇವನೊಲಿದಾತನೇ ತಾನೆ ಜಾತ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ’ ಎಂದು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ಗುಡಿಸಲಾದರೂ ಕಾಯಕ ನಿರತನಿಗೆ ಅದೇ ದೇವಾಲಯ ಎಂದು ಸಾರಲಾಗಿದೆ. ಜಾತಿಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಚೆನ್ನಯ್ಯ, ಹರಳಯ್ಯನಂತವರು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಿದೆ ಹೋದರು. ಹನ್ನೆರಡನೆ ಶತಮಾನದ ವರ್ಣ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ದಲಿತರು ಹೆಚ್ಚು ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದರು. ಅನಂತರ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದಲಿತರು ಶೋಷಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಅಕ್ಷರ ವಂಚಿತರಾಗಿರುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ದಾಖಿಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಗಂಡೋ ಮೊಗಳ್ಳಿ. (2008). ದೇವಸೃಷ್ಟಾನ, ಪಲ್ಲವ ಪ್ರಕಾಶನ, ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ.
- ಮುನಿವೆಂಕಟಪ್ಪ. ವಿ. (2002). ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಉದ್ದೀಪಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ. ಹೆಚ್. (2014). ಜಾಲಿಮರದ ಜೋಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಸಿ.ವಿ.ಜಿ. ಬುಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ರವಿಕುಮಾರ್ ನೀಹ. (2011). ಜಲಜಂಬೂ ಕನ್ನೆ. ಅನ್ನಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು.
- ರವಿಕುಮಾರ್ ನೀಹ. (2020). ಕಣ್ಣಿ ಧರಿಸಿ ಕಾಣಿರೋ, ಗೋಮಿನಿ ಪ್ರಕಾಶನ. ತುಮಕೂರು.
- ಶೇಖರ್. ಎಂ. ಎಸ್. (2010). ಧೂರ್ಜ್ಞಿಗೊಂದು ಕರಿಯ ಪಾಢ್ಯಮಿಕವೂ ಕೇರಿಗೊಂದು ಕೂಲಿಮರವೂ ಗರಿಕೆ. ಪಲ್ಲವ ಪ್ರಕಾಶನ, ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ.
- ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕೆ. ಬಿ. (2018). ಸಮಗ್ರ ವಿಂಡಕಾವ್ಯಗಳು, ಕನ್ನಡ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರು.